

PROTOKOLLER

A. PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

PROTOKOL NR. 1 AD ARTIKEL 17 I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION (1997)

206

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER HENSYN TIL behovet for fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union,

SOM TAGER HENSYN TIL at Unionens politik i artikel 17's betydning ikke berører den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i NATO, har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union:

Den Europæiske Union udarbejder inden et år fra Amsterdam-traktatens ikrafttræden sammen med Den Vesteuropæiske Union ordninger for udvidet samarbejde mellem dem.

B. PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

PROTOKOL NR. 2 OM INTEGRATION AF SCHENGEN- REGLERNE I DEN EUROPÆISKE UNION (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

207

SOM NOTERER SIG at de aftaler om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, som visse af Den Europæiske Unions medlemsstater undertegnede i Schengen den 14. juni 1985 og den 19. juni 1990, samt de dermed forbundne aftaler og de regler, der er vedtaget på grundlag af disse aftaler, har til formål at fremme den europæiske integration og navnlig sætte Den Europæiske Union i stand til hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed,

SOM ØNSKER at inkorporere ovennævnte aftaler og regler i Den Europæiske Union,

SOM BEKRÆFTER at Schengen-reglerne kun finder anvendelse, såfremt og i det omfang de er forenelige med unions- og fællesskabsretten,

SOM TAGER HENSYN til Danmarks særlige stilling,

SOM TAGER I BETRAGTNING at Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke er parter i og ikke har undertegnet ovennævnte aftaler, men at der bør træffes foranstaltning til at gøre det muligt for disse medlemsstater at acceptere nogle af eller alle bestemmelserne heri,

SOM ERKENDER at det som en konsekvens heraf er nødvendigt at anvende de bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører et tættere samarbejde mellem nogle medlemsstater, og at disse bestemmelser kun bør anvendes som en sidste udvej,

SOM TAGER I BETRAGTNING at det er nødvendigt at bevare et særligt forhold til Republikken Island og Kongeriget Norge, idet begge disse stater har bekræftet, at de ønsker at blive bundet af ovennævnte bestemmelser på grundlag af den aftale, der blev undertegnet i Luxembourg den 19. december 1996,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helstenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige, der har undertegnet Schengen-aftalerne, bemyndiges til at indføre et tættere indbyrdes samarbejde inden for anvendelsesområdet for disse aftaler og dermed forbundne bestemmelser, som de fremgår af listen i bilaget til denne protokol, i det følgende benævnt "Schengen-reglerne". Dette samarbejde gennemføres inden for Den Europæiske Unions institutionelle og juridiske rammer og under overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

208

Artikel 2

1. Fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er Schengen-reglerne, herunder de afgørelser truffet af Eksekutivkomitéen under Schengen-aftalerne, som er vedtaget før denne dato, umiddelbart gældende for de tretten medlemsstater, der er nævnt i artikel 1, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel. Fra samme dato træder Rådet i stedet for ovennævnte eksekutivkomité.

Rådet træffer med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre dette stykke. Rådet fastlægger med enstemmighed i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne retsgrundlaget for hver af de bestemmelser eller afgørelser, der udgør Schengen-reglerne.

De Europæiske Fællesskabers Domstol udøver de beføjelser, der er tillagt den ved de relevante bestemmelser i traktaterne, med hensyn til sådanne bestemmelser og afgørelser og i overensstemmelse med det fastlagte retsgrundlag. Domstolen har i intet tilfælde kompetence med hensyn til foranstaltninger eller afgørelser vedrørende opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Så længe ovennævnte foranstaltninger ikke er truffet, betragtes de bestemmelser eller afgørelser, som udgør Schengen-reglerne, som retsakter baseret på afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, jf. dog artikel 5, stk. 2.

2. Stk. 1 gælder for de medlemsstater, som har undertegnet protokoller om tiltrædelse af Schengen-aftalerne fra de datoer, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer, medmindre betingelserne for nogle eller

alle af disse staters anvendelse af Schengen-reglerne er opfyldt før datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

Artikel 3

Efter den fastlæggelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, bevarer Danmark samme rettigheder og forpligtelser i forhold til de øvrige signatarer i Schengen-aftalerne med hensyn til de dele af Schengen-reglerne, der får retsgrundlag i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som før den nævnte fastlæggelse.

Med hensyn til de dele af Schengen-reglerne, der får retsgrundlag i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, har Danmark fortsat samme rettigheder og forpligtelser som de øvrige signatarer i Schengen-aftalerne.

209

Artikel 4

Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der ikke er bundet af Schengen-reglerne, kan til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler.

Rådet træffer afgørelse om anmodningen med enstemmighed blandt medlemmerne som nævnt i artikel 1 og repræsentanten for den pågældende stats regering.

Artikel 5

1. Forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne er underlagt de relevante traktatbestemmelser.

Hvis enten Irland eller Det Forenede Kongerige eller begge ikke inden for en rimelig tid skriftligt har meddelt Rådets formand, at de ønsker at deltage, anses i den forbindelse de i artikel 1 nævnte medlemsstater samt Irland eller Det Forenede Kongerige, såfremt en af disse stater ønsker at deltage i de pågældende samarbejdsområder, for at have opnået den bemyndigelse, der er omhandlet i artikel 11 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i artikel 40 i traktaten om Den Europæiske Union.

2. De relevante traktatbestemmelser, der er nævnt i stk. 1, første afsnit, finder anvendelse, også selv om Rådet ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 6

Republikken Island og Kongeriget Norge deltager som associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne og den videre udvikling heraf på grundlag af den aftale, der blev undertegnet i Luxembourg den 19. december 1996. Relevante procedurer i den forbindelse fastsættes i en aftale, som Rådet indgår med disse stater, idet det træffer afgørelse med enstemmighed blandt de i artikel 1 nævnte medlemmer. En sådan aftale skal omfatte bestemmelser om Islands og Norges bidrag i forbindelse med eventuelle finansielle konsekvenser af gennemførelsen af denne protokol.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, indgår en særskilt aftale med Island og Norge om fastsættelse af rettighederne og forpligtelserne i forholdet mellem Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, på den ene side, og Island og Norge, på den anden side, på de områder af Schengen-reglerne, der gælder for disse stater.

Artikel 7

Rådet vedtager med kvalificeret flertal de nærmere bestemmelser for integration af Schengen-sekretariatet i Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 8

I forbindelse med forhandlingerne om optagelse af nye medlemsstater i Den Europæiske Union betragtes Schengen-reglerne og yderligere foranstaltninger, der træffes af institutionerne inden for rammerne heraf, som gældende regler, der skal accepteres fuldt ud af alle stater, der søger om optagelse.

BILAG

SCHENGEN-REGLERNE

1. Aftalen mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 14. juni 1985.
2. Konventionen undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 mellem Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene om gennemførelse af aftalen om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 14. juni 1985, med tilhørende slutakt og fælles erklæringer.
3. De protokoller og aftaler om tiltrædelse af aftalen af 1985 og gennemførelseskonventionen af 1990, der er indgået med Italien (undertegnet i Paris den 27. november 1990), Spanien og Portugal (undertegnet i Bonn den 25. juni 1991), Grækenland (undertegnet i Madrid den 6. november 1992), Østrig (undertegnet i Bruxelles

den 28. april 1995) og Danmark, Finland og Sverige (undertegnet i Luxembourg den 19. december 1996) med tilhørende slutakter og erklæringer.

4. Afgørelser og erklæringer vedtaget af Eksekutivkomitéen, der er nedsat ved gennemførelseskonventionen af 1990, samt retsakter vedtaget til gennemførelse af konventionen af de organer, som Eksekutivkomitéen har overdraget beslutningskompetence.

PROTOKOL NR. 3 OM ANVENDELSE AF VISSE ASPEKTER AF ARTIKEL 14 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB PÅ DET FORENEDE KONGERIGE OG PÅ IRLAND (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige og Irland,

SOM TAGER HENSYN til, at der i mange år har eksisteret særlige rejseordninger mellem Det Forenede Kongerige og Irland,

212

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union:

Artikel 1

Uanset artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, andre bestemmelser i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union, foranstaltninger vedtaget i henhold til disse traktater eller internationale aftaler indgået af Fællesskabet eller af Fællesskabet og dets medlemsstater med et eller flere tredjelande, har Det Forenede Kongerige ret til ved sine grænser til andre medlemsstater at foretage en sådan kontrol af personer, der ønsker at indrejse i Det Forenede Kongerige, som det finder nødvendigt, med det formål:

- a) at kontrollere retten til indrejse i Det Forenede Kongerige for statsborgere i stater, som er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og for personer, over for hvilke ovennævnte personer har forsørgerpligt, og som udøver rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen, samt borgere i andre stater, der har fået sådanne rettigheder tillagt ved en aftale, som Det Forenede Kongerige er bundet af; og
- b) at træffe afgørelse om, hvorvidt andre personer skal have tilladelse til indrejse i Det Forenede Kongerige.

Intet i artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i nogen anden bestemmelse i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af dem, anfægter Det Forenede Kongeriges ret til at vedtage eller foretage en sådan kontrol. Henvisninger til Det Forenede Kongerige i denne artikel omfatter områder, hvis eksterne forbindelser henhører under Det Forenede Kongeriges ansvar.

Artikel 2

Det Forenede Kongerige og Irland kan fortsætte med at indgå indbyrdes aftaler vedrørende personbevægelser mellem deres områder (det fælles rejseområde), under fuld overholdelse af rettighederne for de personer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i denne protokol. Så længe de opretholder sådanne ordninger, finder artikel 1 i denne protokol derfor anvendelse på Irland på samme betingelser og vilkår som for Det Forenede Kongerige. Intet i artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i andre bestemmelser i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union eller i foranstaltninger, som er vedtaget i medfør af dem, berører sådanne ordninger.

Artikel 3

De øvrige medlemsstater har ret til ved deres grænser eller ethvert andet indrejsested til deres område at foretage en sådan kontrol af personer, der ønsker at indrejse på deres område fra Det Forenede Kongerige eller fra områder, hvis eksterne forbindelser henhører under dets ansvar, i samme øjemed som nævnt i artikel 1 i denne protokol, eller fra Irland, så længe bestemmelserne i artikel 1 i denne protokol gælder for Irland.

Intet i artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i nogen anden bestemmelse i nævnte traktat eller i traktaten om Den Europæiske Union eller i foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af dem, anfægter de øvrige medlemsstaters ret til at vedtage eller foretage en sådan kontrol.

PROTOKOL NR. 4 OM DET FORENEDE KONGERIGES OG IRLANDS STILLING (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige og Irland,

SOM HENVISER TIL protokollen om anvendelse af visse aspekter af artikel 14 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på Det Forenede Kongerige og Irland,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union:

214

Artikel 1

Med forbehold af artikel 3 deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Uanset artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab defineres kvalificeret flertal som den samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 205, stk. 2. For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanterne for Det Forenede Kongeriges og Irlands regeringer.

Artikel 2

Som følge af artikel 1 og med forbehold af artikel 3, 4 og 6, er ingen bestemmelser i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ingen foranstaltninger vedtaget i henhold til nævnte afsnit, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Fællesskabet i henhold til nævnte afsnit og ingen afgørelser truffet af Domstolen om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger bindende for eller finder anvendelse i Det Forenede Kongerige eller Irland; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde disse staters beføjelser, rettigheder og forpligtelser; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller udgør en del af fællesskabslovgivningen, således som denne ret og denne lovgivning finder anvendelse på Det Forenede Kongerige eller Irland.

Artikel 3

1. Det Forenede Kongerige eller Irland kan inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ er blevet forelagt for Rådet i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, skriftligt meddele Rådets formand, at den pågældende stat ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foreslåede foranstaltninger, hvorefter den skal have ret hertil. Uanset artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab defineres kvalificeret flertal som den samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 205, stk. 2.

For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af et medlem, der ikke har indgivet en sådan meddelelse. En foranstaltning, der vedtages i henhold til dette stykke, er bindende for alle de medlemsstater, der har deltaget i vedtagelsen.

215

2. Hvis en foranstaltning som nævnt i stk. 1 ikke kan vedtages inden for en rimelig tid med deltagelse af Det Forenede Kongerige eller Irland, kan Rådet vedtage den i henhold til artikel 1 uden deltagelse af Det Forenede Kongerige eller Irland. I så fald finder artikel 2 anvendelse.

Artikel 4

Det Forenede Kongerige eller Irland kan når som helst efter Rådets vedtagelse af en foranstaltning i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab meddele Rådet og Kommissionen, at den pågældende stat ønsker at acceptere foranstaltningen. I så fald finder proceduren i artikel 11, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab tilsvarende anvendelse.

Artikel 5

En medlemsstat, der ikke er bundet af en foranstaltning vedtaget i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, påføres ingen finansielle følger af denne foranstaltning, bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne.

Artikel 6

Hvis Det Forenede Kongerige eller Irland i tilfælde, som er nævnt i denne protokol, er bundet af en foranstaltning, som Rådet har vedtaget i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, finder de relevante bestemmelser i denne traktat, herunder artikel 68, anvendelse på den pågældende foranstaltning.

Artikel 7

Artikel 3 og 4 berører ikke protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

Artikel 8

Irland kan skriftligt meddele Rådets formand, at Irland ikke længere ønsker at være omfattet af denne protokol. I så fald gælder de almindelige traktatbestemmelser for Irland.

PROTOKOL NR. 5 OM DANMARKS STILLING (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd i Edinburgh den 12. december 1992, om visse problemer, som Danmark har rejst vedrørende traktaten om Den Europæiske Union,

SOM HAR NOTERET SIG Danmarks holdning med hensyn til unionsborgerskab, Den Økonomiske og Monetære Union, forsvarspolitik og retlige og indre anliggender, som fastlagt i Edinburgh-afgørelsen,

SOM ERINDRER OM artikel 3 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union:

DEL I

Artikel 1

Danmark deltager ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Uanset artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab defineres kvalificeret flertal som den samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 205, stk. 2. For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanten for Danmarks regering.

Artikel 2

Ingen af bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ingen foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Fællesskabet i henhold til dette afsnit, og ingen afgørelser truffet af Domstolen om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger er bindende for eller finder anvendelse i Danmark; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde Danmarks beføjelser, rettigheder og forpligtelser; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller udgør en del af fællesskabslovgivningen, således som denne ret og denne lovgivning finder anvendelse på Danmark.

Artikel 3

Danmark påføres ingen finansielle følger af foranstaltninger, som anført i artikel 1, bortset fra de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne.

Artikel 4

Artikel 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredje-lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa.

Artikel 5

1) Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder.

2) Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en rådsafgørelse som nævnt i stk. 1, overvejer de medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes.

DEL II

Artikel 6

Med hensyn til foranstaltninger, der træffes af Rådet inden for artikel 13, stk. 1, og artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet, men Danmark vil ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område. Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen heraf. Danmark vil ikke være forpligtet til at bidrage til finansiering af aktionsudgifter i forbindelse med sådanne foranstaltninger.

DEL III

Artikel 7

Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at det ikke længere ønsker at benytte sig af alle eller en del af bestemmelserne i denne protokol. I så fald vil Danmark fuldt ud gennemføre alle de til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for rammerne af Den Europæiske Union.

C. PROTOKOLLER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION, TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

220

PROTOKOL NR. 6 VEDRØRENDE STATUTTEN FOR DOMSTOLEN (2001)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der er omhandlet i artikel 245 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 160 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Artikel 1

Domstolen træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten), traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euroatom-traktaten) og i denne statut.

AFSNIT I

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i plenum ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 12-15 og 18 i protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter dog med forbehold af bestemmelserne i de foregående afsnit vedrørende dommernes fritagelse for retsforfølgning.

221

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videregiver den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller lever op til de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår der skiftevis fjorten og tretten dommere.

Ved den delvise nybesættelse af generaladvokaternes embeder, der finder sted hvert tredje år, afgår der hver gang fire generaladvokater.

Artikel 10

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 11

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 12

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 13

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

223

Artikel 14

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 15

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 16

Domstolen opretter af sin midte afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

Den store afdeling sættes af tretten dommere. Dens forsæde føres af Domstolens præsident. Den store afdeling sammensættes endvidere af formændene for afdelingerne med fem dommere og af andre dommere udpeget i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Domstolen sættes som stor afdeling, når en medlemsstat eller en af Fællesskabernes institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

Domstolen sættes i plenum, når den behandler sager, der er indbragt for den i henhold til EF-traktatens artikel 195, stk. 2, artikel 213, stk. 2, artikel 216 eller artikel

247, stk. 7, eller Euratom-traktatens artikel 107 D, stk. 2, artikel 126, stk. 2, artikel 129 eller artikel 160 B, stk. 7.

Finder Domstolen, at en sag, der er indbragt for den, er af særlig vigtighed, kan den desuden efter at have hørt generaladvokaten beslutte at henvise sagen til Domstolens plenum.

Artikel 17

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere.

Afgørelser truffet af afdelinger, der sættes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere.

224

Afgørelser truffet af den store afdeling er kun gyldige, når ni dommere er til stede.

Afgørelser truffet af Domstolen i plenum er kun gyldige, når femten dommere er til stede.

Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 18

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde ikke bør sidde med eller fremkomme med forslag til afgørelser i en bestemt sag, gør han den pågældende opmærksom herpå.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 19

Medlemsstaterne såvel som Fællesskabernes institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

De stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed repræsenteres på samme måde.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 20

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskaberne, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og i påkommende tilfælde afhøringen af vidner og sagkyndige.

Finder Domstolen, at sagen ikke rejser nogen nye retsspørgsmål, kan den efter at have hørt generaladvokaten beslutte, at sagen skal pådømmes uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

Artikel 21

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part eller de parter, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i EF-traktatens artikel 232 og Euratom-traktatens artikel 148 omhandlede tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikler. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 22

I de tilfælde, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 18, anlægges sag ved Domstolen ved indgivelse af søgsmålet til justitssekretæren. Søgsmålet skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den afgørelse der anfægtes, modparterne, tvistens genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Søgsmålet ledsages af en bekræftet genpart af den anfægtede afgørelse fra Voldgiftsudvalget.

Hvis Domstolen ikke giver sagsøgeren medhold, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Hvis Domstolen ophæver Voldgiftsudvalgets afgørelse, kan sagen i givet fald på foranledning af en af parterne på ny forelægges Voldgiftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retsspørgsmål.

Artikel 23

I de tilfælde, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 35, stk. 1, EF-traktatens artikel 234 og Euratom-traktatens artikel 150, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen samt til Rådet eller Den Europæiske Centralbank, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra disse, og til Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, er vedtaget af disse to institutioner i fællesskab.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

227

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 234, giver Domstolens justitssekretær endvidere meddelelse om den nationale rets beslutning til de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne samt til den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed, som alle inden to måneder efter meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, såfremt sagen hører under aftalens anvendelsesområde.

Når der af Rådet er indgået en aftale med et eller flere tredjelande vedrørende et nærmere bestemt sagsområde, og det deri er bestemt, at disse tredjelande kan indgive skriftlige indlæg eller udtalelser i tilfælde, hvor en ret i en medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, der vedrører den pågældende aftales anvendelsesområde, gives der ligeledes meddelelse om den nationale rets beslutning, hvori et sådant spørgsmål stilles, til de pågældende tredjelande, som inden for to måneder fra meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

Artikel 24

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af at dette nægtes, fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 25

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 26

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 27

Domstolen kan i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 28

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 29

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 30

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 31

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 32

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 33

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 34

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 35

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 36

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 37

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 38

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 39

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i EF-traktatens artikel 242 og Euratom-traktatens artikel 157, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i EF-traktatens artikel 243 eller Euratom-traktatens artikel 158, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 164, stk. 3.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 40

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabernes institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

230

Med forbehold af stk. 2 kan de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, når disse tvister vedrører et af aftalens anvendelsesområder.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 41

Undlader den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom over den pågældende. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 42

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 43

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabernes institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 44

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæringen om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Artikel 45

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 46

Krav mod Fællesskaberne, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved, at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende fællesskabsinstitution. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist på to måneder, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 230 og Euratom-traktatens artikel 146; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i henholdsvis EF-traktatens artikel 232, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 148, stk. 2, anvendelse.

AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 47

Artikel 2-8, artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, 2, 4 og 5, samt 18 finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 3, stk. 4, samt artikel 10, 11 og 14 finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Artikel 48

Retten består af **syvogtyve dommere**.

Artikel 49

Rettens medlemmer kan udpeges til at udøve hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal med henblik på at bistå Retten i udførelsen af dens opgave fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af visse sager, der indbringes for Retten.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udpegelse af generaladvokaterne fastsættes i procesreglementet for Retten.

232

Et medlem af Retten, der er udpeget til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågældende sag.

Artikel 50

Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelinger med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges én gang.

I procesreglementet fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer eller af en enedommer.

Det kan i procesreglementet ligeledes fastsættes, at Retten sættes som stor afdeling i tilfælde og i henhold til regler, der fastsættes i dette reglement.

Artikel 51

Som en undtagelse fra bestemmelsen i EF-traktatens artikel 225, stk. 1, og Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 1, har Domstolen enekompetence i de søgsmål, som er omhandlet i EF-traktatens artikel 230 og 232 og Euratom-traktatens artikel 146 og 148, som er anlagt af en medlemsstat, og som er rettet mod:

- a) en retsakt udstedt af Europa-Parlamentet eller af Rådet eller af de to institutioner i fællesskab, eller rettet mod en af disse institutioners undladelse af at træffe afgørelse, eller mod begge disse institutioners undladelse af i fællesskab at træffe afgørelse, dog bortset fra
 - beslutninger truffet af Rådet i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 2, tredje afsnit

- retsakter vedtaget af Rådet i medfør af en rådsforordning om handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i EF-traktatens artikel 133
- Rådets retsakter, hvorved det udøver gennemførelsesbeføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 202, tredje led

- b) en retsakt udstedt af Kommissionen eller Kommissionens undladelse af at træffe afgørelse i medfør af EF-traktatens artikel 11 A.

Ligeledes har Domstolen enekompetence i de søgsmål, som er omhandlet i de nævnte bestemmelser, og som er anlagt af en af fællesskabsinstitutionerne eller af Den Europæiske Centralbank, til prøvelse af en retsakt udstedt af Europa-Parlamentet, Rådet, de to institutioner i fællesskab eller af Kommissionen, eller til prøvelse af den omstændighed, at Europa-Parlamentet, Rådet, de to institutioner i fællesskab eller Kommissionen har undladt at træffe afgørelse, og det samme gælder søgsmål, som er anlagt af en af Fællesskabets institutioner til prøvelse af en retsakt udstedt af Den Europæiske Centralbank eller af, at Den Europæiske Centralbank har undladt at træffe afgørelse.

233

Artikel 52

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte er undergivet Rettens justitssekretær under Rettens præsidents tilsyn.

Artikel 53

Afsnit III i denne statut finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i Rettens procesreglement. Procesreglementet kan fravige artikel 40, stk. 4, og artikel 41 for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret.

Uanset artikel 20, stk. 4, kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 54

Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet

til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser de samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten, efter at have hørt parterne, udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom, eller kan, når der er tale om søgsmål, der er anlagt i medfør af EF-traktatens artikel 230 eller Euratom-traktatens artikel 146, erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse i sagen. Under de samme betingelser kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Anfægter en medlemsstat og en af Fællesskabets institutioner den samme retsakt, erklærer Retten sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse.

Artikel 55

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 56

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten truffene afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Fællesskaberne og dissers ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende

medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 57

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til EF-traktatens artikel 242, 243 og artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 157, 158 og artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 39.

235

Artikel 58

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om dissens størrelse.

Artikel 59

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 60

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog EF-traktatens artikel 242 og 243 og Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

Uanset EF-traktatens artikel 244 og Euratom-traktatens artikel 159 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om

andre foreløbige forholdsregler i medfør af EF-traktatens artikel 242 og 243 eller Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

Artikel 61

Giver Domstolen appellantens medhold, ophæver den den af Retten truffene afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

236

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har inter文neret i den pågældende sag for Retten, gives appellantens medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten truffene afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 62

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 225, stk. 2 og 3, og Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 2 og 3, kan førstegeneraladvokaten, når han finder, at der er en alvorlig risiko for, at fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng kan påvirkes, foreslå Domstolen at foretage en fornyet prøvelse af den afgørelse, der er truffet af Retten.

Forslaget skal fremsættes en måned efter, at Retten har truffet afgørelsen. Domstolen beslutter, inden en måned efter at førstegeneraladvokaten har fremsat sit forslag, om der skal foretages en fornyet prøvelse af afgørelsen.

Artikel 62 a

Domstolen afgør de spørgsmål, der er underkastet fornyet prøvelse, efter en hasteprocedure på grundlag af de sagsakter, som Retten har fremsendt.

De parter, der er omhandlet i artikel 23, og i de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 235, stk. 2, og i Euratom-traktatens artikel 140 A, parterne i sagen for Retten har inden for en nærmere fastsat frist ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen om de spørgsmål, der er underkastet fornyet prøvelse.

Domstolen kan beslutte at åbne den mundlige forhandling, før den træffer afgørelse.

Artikel 62 b

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 225, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 2, har forslaget om fornyet prøvelse og beslutningen om indledning af proceduren for fornyet prøvelse ikke opsættende virkning, jf. dog EF-traktatens artikel 242 og 243. fastslår Domstolen, at Rettens afgørelse påvirker fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, henviser Retten sagen til Retten, som er bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse; Domstolen kan angive, hvilke virkninger af Rettens afgørelse der skal betragtes som endelige for parterne i sagen. Følger afgørelsen af retstvisten, under hensyn til udfaldet af den fornyede prøvelse, af de faktiske omstændigheder, som Rettens afgørelse støtes på, afgør Domstolen imidlertid sagen endeligt.

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 225, stk. 3, og Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 3, får Rettens besvarelser af de spørgsmål, som Retten har fået forelagt, virkning ved udløbet af de frister, der er fastsat i artikel 62, stk. 2, medmindre der foreligger et forslag om fornyet prøvelse eller en beslutning om indledning af en procedure for fornyet prøvelse. Indledes der en procedure for fornyet prøvelse, får de besvarelser, der er underkastet fornyet prøvelse, virkning ved procedurens afslutning, med mindre Domstolen træffer en anden afgørelse. Fastslår Domstolen, at Rettens afgørelse påvirker fællesskabsrettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, træder Domstolens besvarelse af de spørgsmål, der er underkastet fornyet prøvelse, i stedet for Rettens.

237

AFSNIT IV

RETSINSTANSERNE

Artikel 62 c

Bestemmelserne om de retsinstanser, der oprettes i henhold til EF-traktatens artikel 225 A og Euratom-traktatens artikel 140 B, hvad angår disses kompetence, sammenhæng, organisation og rettergangsmåde, findes i bilaget til denne statut.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Procesreglementet for Domstolen og procesreglementet for Retten skal indeholde alle forskrifter, der er nødvendige for at anvende og om fornødent udfylde denne statut.

Artikel 64

Indtil vedtagelsen i denne statut af de regler om sprog, der skal gælde for Domstolen og Retten, finder reglerne om sprog i procesreglementet for Domstolen og i procesreglementet for Retten fortsat anvendelse. Enhver ændring eller ophævelse af disse bestemmelser skal foretages efter proceduren for ændring af denne statut.

BILAG I

RETEN I EU-PERSONALESAGER

(Gengives ikke)

PROTOKOL NR. 7 KNYTTET TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TIL TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Intet i Traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplerung af disse, berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3 i Irlands forfatning.

PROTOKOL NR. 8 OM FASTLÆGGELSE AF HJEMSTEDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER OG FOR VISSE AF FÆLLESSKABERNES ORGANER OG TJENESTER SAMT EUROPOL (1997)

REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER ER –

UNDER HENVISNING til artikel 289 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 77 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

240

UNDER HENVISNING til traktaten om Den Europæiske Union, og

IDET DE ERINDRER OM OG BEKRÆFTER afgørelsen af 8. april 1965 og uden at foregribe afgørelser om hjemstedet for fremtidige institutioner, organer og tjenester –

BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Eneste Artikel

- a) Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.
- b) Rådet har hjemsted i Bruxelles. I april, juni og oktober holder Rådet sine samlinger i Luxembourg.
- c) Kommissionen har hjemsted i Bruxelles. De i artikel 7, 8 og 9 i afgørelsen af 8. april 1965 nævnte afdelinger er placeret i Luxembourg.
- d) Domstolen og Retten i Første Instans har hjemsted i Luxembourg.
- e) Revisionsretten har hjemsted i Luxembourg.
- f) Det Økonomiske og Sociale Udvalg har hjemsted i Bruxelles.
- g) Regionsudvalget har hjemsted i Bruxelles.

- h) Den Europæiske Investeringsbank har hjemsted i Luxembourg.
- j) Det Europæiske Monetære Institut og Den Europæiske Centralbank har hjemsted i Frankfurt.
- j) Den Europæiske Politienhed (Europol) har hjemsted i Haag.

PROTOKOL NR. 9 OM DE NATIONALE PARLAMENTERES ROLLE I DEN EUROPÆISKE UNION (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at de enkelte nationale parlamenter kontrol af deres egen regering i relation til Den Europæiske Unions aktiviteter, er et spørgsmål, der falder ind under den enkelte medlemsstats særlige forfatningsmæssige system og praksis,

SOM imidlertid ØNSKER at tilskynde til, at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter, og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter i spørgsmål, som kan være af særlig interesse for dem,

242

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

I. Information til medlemsstaternes nationale parlamenter

1. Alle Kommissionens høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) sendes straks til medlemsstaternes nationale parlamenter.

2. Kommissionens forslag til lovgivning som defineret af Rådet i overensstemmelse med artikel 207, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal foreligge i god tid, således at hver enkelt medlemsstats regering kan sikre, at dens eget nationale parlament modtager dem, som det er hensigtsmæssigt.

3. Der skal forløbe en periode på seks uger mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag eller et forslag til foranstaltning, der skal vedtages i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, stilles til rådighed af Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet på alle sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på afgørelse, enten med henblik på vedtagelse af en retsakt eller med henblik på vedtagelse af en fælles holdning i henhold til artikel 251 og 252 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; denne frist kan dog fraviges på grund af en sags hastende karakter, men dette skal begrundes i retsaktens eller den fælles holdning.

II. Konferencen for organer med ansvar for EF-anliggender

4. Konferencen for Organer med Ansvar for EF-anliggender, i det følgende benævnt COSAC, der blev oprettet den 16.-17. november 1989 i Paris, kan forelægge sådanne bidrag for institutionerne for Den Europæiske Union, som den finder hensigtsmæssige, navnlig på grundlag af lovgivningsforslag, som repræsentanterne for medlems-

staternes regeringer efter fælles overenskomst kan beslutte at sende til COSAC på baggrund af emnernes art.

5. COSAC kan behandle lovforslag eller initiativer vedrørende indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der vil kunne have direkte indflydelse på den enkeltes rettigheder og frihedsrettigheder. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen orienteres om eventuelle bidrag fra COSAC i henhold til dette punkt.

6. COSAC kan sende Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sådanne bidrag til Unionens lovgivningsarbejde, som den finder hensigtsmæssige, især vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet, området frihed, sikkerhed og retfærdighed samt spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder.

7. Bidrag fra COSAC forpligter på ingen måde de nationale parlamenter eller foregriber deres holdning.

PROTOKOL NR. 10 PROTOKOL OM UDVIDELSE AF DEN EUROPÆISKE UNION (2001)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Artikel 1

Ophævelse af protokollen om institutionerne

244

Protokollen om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, ophæves.

Artikel 2

Bestemmelser vedrørende Europa-Parlamentet

1. Den 1. januar 2004 og med virkning fra begyndelsen af valgperioden 2004-2009 affattes første afsnit i artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Det Europæiske Atomenergifællesskab således:

Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	22
Danmark	13
Tyskland	99
Grækenland	22
Spanien	50
Frankrig	72
Irland	12
Italien	72
Luxembourg	6
Nederlandene	25
Østrig	17
Portugal	22
Finland	13
Sverige	18
Det Forenede Kongerige (UK)	72

2. Med forbehold af stk. 3 svarer det samlede antal repræsentanter i Europa-Parlamentet i valgperioden 2004-2009 til det antal repræsentanter, der er anført i artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, hvortil kommer det antal repræsentanter for de nye medlemsstater, der følger af de tiltrædelsestraktater, som er undertegnet senest den 1. januar 2004.

3. Såfremt det i stk. 2 nævnte antal medlemmer er på under 732, korrigeres antallet af repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, forholdsmæssigt, således at det samlede antal kommer så tæt på 732 som muligt, dog uden at denne korrektion fører til, at det antal repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, overstiger det antal, der er fastsat i artikel 190, stk. 2 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, for valgperioden 1999-2004.

245

Rådet træffer afgørelse herom.

4. Uanset artikel 189, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 108, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab vil antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet, såfremt en eller flere tiltrædelsestraktater træder i kraft, efter at Rådet har truffet den i nærværende artikels stk. 3, andet afsnit, nævnte afgørelse, midlertidigt kunne overstige 732 i anvendelsesperioden for denne afgørelse. Den samme korrektion, som er nævnt i nærværende artikels stk. 3, første afsnit, anvendes på det antal repræsentanter, der skal vælges i de pågældende medlemsstater.

Artikel 3

Bestemmelser vedrørende stemmевægtningen i Rådet

1. [Ophævet].

2. På tidspunktet for hver enkelt tiltrædelse beregnes den tærskel, der er nævnt i artikel 205, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 118, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således, at tærsklen for det kvalificerede flertal udtrykt i stemmer ikke overstiger den tærskel, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, som er optaget i slutakten fra den konference, der har vedtaget Nice-traktaten.

Artikel 4

Bestemmelser vedrørende Kommissionen

1. Den 1. november 2004 og med virkning fra det tidspunkt, hvor den første Kommission efter denne dato træder i funktion, affattes artikel 213, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 126, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således:

1. Kommissionens medlemmer vælges under hensyn til deres almindelige duellighed, og deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

Kommissionen skal omfatte en statsborger fra hver medlemsstat.

Antallet af medlemmer af Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

2. Når Unionen omfatter 27 medlemsstater, affattes artikel 213, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 126, stk. 1, i traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskab, således:

1. Medlemmerne af Kommissionen vælges under hensyn til deres almindelige duellighed, og deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

Antallet af medlemmer af Kommissionen er lavere end antallet af medlemsstater. Kommissionens medlemmer vælges på grundlag af en ordning med ligelig rotation, hvis nærmere detaljer vedtages af Rådet med enstemmighed.

Antallet af medlemmer af Kommissionen fastsættes af Rådet med enstemmighed.

Denne ændring finder anvendelse fra den dato, hvor den første Kommission efter datoen for den syvogtyvende medlemsstats tiltrædelse af Unionen træder i funktion.

3. Efter den syvogtyvende EU-medlemsstats undertegnelse af tiltrædelsestraktaten fastsætter Rådet med enstemmighed:

- antallet af medlemmer af Kommissionen;
- de nærmere detaljer for ordningen med ligelig rotation, der omfatter samtlige de kriterier og regler, der er nødvendige for en automatisk fastsættelse af sammensætningen af de på hinanden følgende kollegier på grundlag af følgende principper:

- a) medlemsstaterne behandles fuldstændig ligeligt for så vidt angår fastlæggelsen af rækkefølgen og varigheden af deres statsborgeres medlemskab af Kom-

missionen; følgelig kan differencen mellem det samlede antal tjenesteperioder varetaget af statsborgere fra to givne medlemsstater aldrig overstige én;

- b) med forbehold af overholdelse af litra a) sammensættes hvert af de på hinanden følgende kollegier, således at den demografiske og geografiske spredning i samtlige Unionens medlemsstater afspejles på tilfredsstillende måde.

4. Enhver medlemsstat, der tiltræder Unionen, har ret til ved sin tiltrædelse at få én statsborger som medlem af Kommissionen, indtil stk. 2 finder anvendelse.

D. PROTOKOLLER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB.

PROTOKOL NR. 11 PROTOKOL VEDRØRENDE VEDTÆGTERNE FOR DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK (1957)

248

(gengives ikke)

PROTOKOL NR. 12 OM VEDRØRENDE ITALIEN (1957)

(gengives ikke)

PROTOKOL NR. 13 OM VARER MED OPRINDELSE I OG INDFØRT FRA BESTEMTE LANDE, OG SOM VED INDFØRSEL TIL EN AF MEDLEMSSTATERNE INDRØMMES EN SÆRLIG ORDNING (1957)

(gengives ikke)

PROTOKOL NR. 14 OM IMPORT TIL DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB AF OLIEPRODUKTER RAFFINERET PÅ DE NEDERLANDSKE ANTILLER (1962)

(gengives ikke)

PROTOKOL NR. 15 OM DEN SÆRLIGE ORDNING FOR GRØNLAND (1985)

Artikel 1

1. Behandlingen ved indførsel til Fællesskabet af varer, der har oprindelse i Grønland og omfattes af den fælles markedsordning for fiskerivarer, skal, under overholdelse af den fælles markedsordning, ske under fritagelse for told og afgifter med tilsvarende virkning samt under fritagelse for kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning, såfremt Fællesskabet i medfør af en aftale mellem Fællesskabet og den kompetente myndighed for Grønland får tilfredsstillende adgangsmuligheder til de grønlandske fiskerizoner.

2. Alle foranstaltninger vedrørende importordningen for nævnte varer, herunder foranstaltninger med henblik på vedtagelsen af sådanne foranstaltninger, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Artikel 2

Kommissionen forelægger for Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, forslag om de overgangsforanstaltninger, den anser for nødvendige som følge af den nye ordnings ikrafttræden, vedrørende bevarelse af rettigheder, som er erhvervet af personer i den periode, hvor Grønland var medlem af Fællesskabet, og vedrørende afklaring af situationen med hensyn til Fællesskabets finansielle støtte til Grønland i nævnte periode.

PROTOKOL NR. 16 OM EJENDOMSERHVERVELSE I DANMARK (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Uanset bestemmelserne i traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.

PROTOKOL NR. 17 AD ARTIKEL 141 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 141 skal ydelser i medfør af en erhvervstilknyttet social sikringsordning ikke anses for løn, hvis og i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret.

251

PROTOKOL NR. 18 OM STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK (1992)

Gengives ikke.

PROTOKOL NR. 19 OM STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT (1992)

Gengives ikke idet EMI i henhold til artikel 123, stk. 2, træder i likvidation ved oprettelsen af ECB.

PROTOKOL NR. 20 OM PROCEDUREN I FORBINDELSE MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som nævnt i artikel 104 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

252

Artikel 1

De referenceværdier, der er nævnt i Traktatens artikel 104, stk. 2, er:

- 3 % for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser
- 60 % for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

Artikel 2

I Traktatens artikel 104 og i denne protokol forstås ved:

- offentlig: den samlede offentlige sektor, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt sociale sikringsordninger, med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem
- underskud: nettolåntagning, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem
- investering: faste bruttoinvesteringer, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem
- gæld: den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning, og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne i den samlede offentlige sektor som defineret i første led.

Artikel 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er Medlemsstaternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor som defineret i artikel 2, første led. Medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger af denne Traktat. Medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

Artikel 4

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol.

PROTOKOL NR. 21 OM KONVERGENSKRITERIERNE SOM NÆVNT I ARTIKEL 121 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, der er nævnt i Traktatens artikel 121, stk. 1, og som skal vejlede Fællesskabet, når det træffer beslutning om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

254

Artikel 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i Traktatens artikel 121, stk. 1, første led, betyder, at en Medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i Traktatens artikel 121, stk. 1, andet led, betyder, at Medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i Traktatens artikel 104, stk. 6, om, at den pågældende Medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.

Artikel 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme som nævnt i Traktatens artikel 121, stk. 1, tredje led, betyder, at en Medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden medlemsstats valuta.

Artikel 4

Kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i Traktatens artikel 121, stk. 1, fjerde led, betyder, at en Medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 5

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal bruges med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Artikel 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, EMI eller, alt efter tilfældet, ECB samt det udvalg, der er nævnt i Traktatens artikel 114, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenskriterierne som nævnt i Traktatens artikel 121, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

PROTOKOL NR. 22 OM VEDRØRENDE DANMARK (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Bestemmelserne i artikel 14 i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.

256

PROTOKOL NR. 23 OM VEDRØRENDE PORTUGAL (1992)

(gengives ikke)

PROTOKOL NR. 24 OM OVERGANGEN TIL TREDJE FASE AF DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

erklærer karakteren af Fællesskabets bevægelse hen imod tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union irreversibel ved undertegnelsen af de nye traktatbestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Union.

Alle Medlemsstater skal derfor, uanset om de opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta eller ej, respektere viljen til, at Fællesskabet hurtigt indtræder i tredje fase; ingen Medlemsstat må derfor forhindre overgangen til tredje fase.

Hvis datoen for indledningen af tredje fase endnu ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, skal de berørte Medlemsstater, Fællesskabets institutioner og andre berørte organer gennemføre alt det forberedende arbejde i løbet af 1998 med henblik på at sætte Fællesskabet i stand til at indtræde uigenkaldeligt i tredje fase den 1. januar 1999 og at sætte ECB og ESCB i stand til at indlede deres fulde virke fra denne dato.

Denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

PROTOKOL NR. 25 OM VISSE BESTEMMELSER VEDRØRENDE DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kongerige ikke er forpligtet eller bundet til at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, uden at dets regering og Parlament har truffet særskilt beslutning derom

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved salg af gældsinstrumenter til den private sektor

258

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Det Forenede Kongerige skal meddele Rådet, hvorvidt det agter at gå over til tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2.

Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase, skal det ikke være forpligtet dertil.

Hvis der ikke er fastsat nogen dato for indledningen af tredje fase efter traktatens artikel 121, stk. 3, kan Det Forenede Kongerige meddele, at det agter at gå over til tredje fase inden den 1. januar 1998.

2. Punkt 3-9 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase.

3. Det Forenede Kongerige skal ikke medregnes blandt det flertal af medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, som er anført i traktatens artikel 121, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.

4. Det Forenede Kongerige bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

5. Traktatens artikel 4, stk. 2, artikel 104, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, stk. 1-5, artikel 106, 108, 109, 110, 111, artikel 112, stk. 1 og stk. 2, litra b), og artikel 123, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse bestemmelser til Fællesskabet eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.

6. Traktatens artikel 116, stk. 4, og artikel 119 og 120 finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige. Artikel 114, stk. 4, og artikel 124, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation.

7. Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med råds-akter, hvortil der henvises til de i punkt 5 i denne protokol nævnte artikler. Med henblik herpå skal der ved beregningen af et kvalificeret flertal i henhold til traktatens artikel 122, stk. 5, ses bort fra Det Forenede Kongeriges vægtede stemmer.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af ECB's direktion i henhold til traktatens artikel 112, stk. 2, litra b), og artikel 123, stk. 1.

8. Artikel 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30-34, 50 og 52 i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statutten), finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisninger i disse artikler til Fællesskabet eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker eller indehavere af kapitalandele omfatter ikke Bank of England.

Henvisninger i ESCB-statuttens artikel 10.3 og 30.2 til ECB's indskudte kapital omfatter ikke kapital indskudt af Bank of England.

9. Traktatens artikel 123, stk. 3 og ESCB-statuttens artikel 44-48 gælder, uanset om der er medlemsstater med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:

- a) Henvisninger i artikel 44 til ECB's og EMI's opgaver skal indbefatte sådanne opgaver, som fortsat skal udføres i tredje fase, dersom Det Forenede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil gå over til denne fase.
- b) Foruden de i artikel 47 omhandlede opgaver skal ECB ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver afgørelse, som Rådet i medfør af denne protokols artikel 10, litra a) og c), måtte træffe vedrørende Det Forenede Kongerige.
- c) Bank of England skal fuldt ud indbetale sin kapitalandel til ECB's egenkapital som bidrag til dækning af ECB's driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i medlemsstater med dispensation.

10. Hvis Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase, kan det ændre sin meddelelse når som helst efter indledningen af denne fase. I så fald:

- a) har Det Forenede Kongerige ret til at gå over til tredje fase, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i traktatens artikel 122, stk. 2, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder de nødvendige betingelser.
- b) Bank of England indbetaler sit kapitalindskud fuldt ud, overfører valutareserveaktiver til ECB og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er ophævet.
- c) Rådet træffer på de i traktatens artikel 123, stk. 5, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at gå over til tredje fase.

Hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase i medfør af bestemmelserne i denne protokol, ophører punkt 3-9 med at gælde.

11. Uanset bestemmelserne i traktatens artikel 101 og artikel 116, stk. 3, og statuttens artikel 21.1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase.

PROTOKOL NR. 26 OM VISSE BESTEMMELSER VEDRØRENDE DANMARK (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

der i overensstemmelse med de generelle mål i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ønsker at løse en række særlige problemer, som består på nuværende tidspunkt,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark forud for Danmarks deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

261

1. Den danske regering underretter Rådet om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2.

2. I tilfælde af, at Danmark meddeler, at det ikke vil deltage i tredje fase, skal Danmark have en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i traktaten og ESCB-statutten, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.

3. I så tilfælde medregnes Danmark ikke blandt det flertal af medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, der er nævnt i traktatens artikel 121, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.

4. For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse, vil proceduren i artikel 122, stk. 2, kun blive indledt på Danmarks anmodning.

5. I tilfælde af, at undtagelsen ophæves, finder bestemmelserne i denne protokol ikke længere anvendelse.

PROTOKOL NR. 27 OM VEDRØRENDE FRANKRIG (1992)

(gengives ikke)

PROTOKOL NR. 28 OM ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED (1992)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM, at Unionen har sat sig som mål at fremme økonomiske og sociale fremskridt, bl.a. gennem en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed,

SOM ERINDRER OM, at der i artikel 2 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bl.a. nævnes den opgave at fremme økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne, og at en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed er med blandt de områder for Fællesskabets virke, som er opregnet i artikel 3,

262

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XIV, om økonomisk og social samhørighed som helhed udgør retsgrundlaget for en konsolidering og yderligere udvikling af Fællesskabets indsats inden for den økonomiske og sociale samhørighed, herunder muligheden for at oprette en ny fond,

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XII, om transeuropæiske net og afsnit XVI om miljø forudser oprettelse af en samhørighedsfond inden den 31. december 1993,

SOM GIVER UDTRYK FOR deres overbevisning om, at fremskridt hen imod en økonomisk og monetær union vil bidrage til den økonomiske vækst i alle medlemsstaterne

SOM BEMÆRKER, at størrelsen af Fællesskabets strukturfonde vil være fordoblet udtrykt realt mellem 1987 og 1993; hvilket indebærer store overførsler, især set i forhold til de mindre velstillede Medlemsstaters bruttonationalprodukt,

SOM BEMÆRKER, at EIB udlåner store og stigende beløb til gavn for de mindst velstillede regioner,

SOM BEMÆRKER ønsket om større fleksibilitet ved tildelingen af midler fra strukturfondene,

SOM BEMÆRKER ønsket om en graduering af niveauerne for fællesskabsdeltagelsen i programmer og projekter i visse lande,

SOM BEMÆRKER forslaget om at tage større hensyn til Medlemsstaternes relative velstand i ordningen med egne indtægter,

BEKRÆFTER PÅ NY, at fremme af økonomisk og social samhørighed er afgørende for Fællesskabets fulde udvikling og vedvarende succes, og understreger betydningen af, at den økonomiske og sociale samhørighed indgår i Traktatens artikel 2 og 3,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at strukturfondene fortsat bør spille en betydelig rolle i gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger med hensyn til samhørighed,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at Den Europæiske Investeringsbank fortsat skal anvende størstedelen af sine midler på fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, og erklærer, at de er villige til at tage EIB's kapitalbehov op til fornyet overvejelse, så snart det bliver nødvendigt af hensyn til dette formål,

BEKRÆFTER PÅ NY nødvendigheden af en gennemgribende evaluering af strukturfondenes drift og effektivitet i 1992 samt nødvendigheden af ved den lejlighed endnu en gang at vurdere, hvad der er den passende størrelse for disse fonde på baggrund af Fællesskabets opgaver med hensyn til social og økonomisk samhørighed,

263

ER ENIGE OM, at den samhørighedsfond, der skal oprettes inden den 31. december 1993, skal yde finansielle bidrag fra Fællesskabet til projekter på miljøområdet og inden for transeuropæiske net i medlemsstater, der har en bruttonationalindkomst pr. indbygger på mindre end 90% af gennemsnittet i Fællesskabet, og som har et program, der fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som nævnt i Traktatens artikel 104,

ERKLÆRER, at de agter at tillade en større fleksibilitetsmargen ved tildelingen af midler fra strukturfondene til opfyldelse af specifikke behov, som ikke er dækket af de nuværende regler om strukturfondene,

ERKLÆRER, at de er villige til at graduere niveauerne for Fællesskabets deltagelse i strukturfondenes programmer og projekter med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store udgiftsstigninger på budgetterne i de mindre velstillede medlemsstater,

ERKENDER behovet for regelmæssigt at overvåge de fremskridt, der er gjort i retning mod at opnå økonomisk og social samhørighed, tillige med deres vilje til at undersøge alle nødvendige foranstaltninger i den henseende,

ERKLÆRER, at de har til hensigt at tage større hensyn til de enkelte medlemsstaters bidragsevne i forbindelse med ordningen med egne indtægter og at undersøge, hvorledes der over for de mindre velstillede Medlemsstater kan kompenseres for de regressive elementer, som findes i den nuværende ordning med egne indtægter,

ER ENIGE OM, at denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

PROTOKOL NR. 29 OM ASYL FOR STATSborGERNE I DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING at Unionen i henhold til artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950,

SOM TAGER I BETRAGTNING at De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at sikre, at Det Europæiske Fællesskab overholder lovgivningen ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union,

SOM TAGER I BETRAGTNING at alle europæiske stater i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union skal overholde principperne i artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, når de ansøger om at blive medlem af Unionen,

SOM TAGER HENSYN TIL at der ved artikel 309 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, indføres en procedure, hvorefter visse rettigheder kan suspenderes, hvis en medlemsstat groft og vedvarende overtræder disse principper,

SOM ERINDRER OM at enhver statsborger i en medlemsstat som unionsborger nyder en særlig status og beskyttelse, som medlemsstaterne skal garantere i henhold til bestemmelserne i anden del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER HENSYN TIL at traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indfører et område uden indre grænser og sikrer alle unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,

SOM ERINDRER OM at spørgsmålet om udlevering af statsborgere i Unionens medlemsstater er behandlet i den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957 samt i konventionen af 27. september 1996, udarbejdet på grundlag af artikel 31 i traktaten om Den Europæiske Union, om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM ØNSKER AT UNDGÅ at asylinstituttet udnyttes til andre formål end de tilsigtede,

SOM TAGER I BETRAGTNING at denne protokol respekterer karakteren af og målene med Genève-konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Eneste Artikel

På grund af niveauet for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union anses medlemsstaterne som sikre oprindelseslande i relation til hinanden i alle retlige og praktiske spørgsmål i forbindelse med asyl. En ansøgning om asyl, der indgives af en statsborger i en medlemsstat, kan derfor kun tages i betragtning eller antages til behandling i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:

- a) hvis den medlemsstat, hvori ansøgeren er statsborger, under anvendelse af artikel 15 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder efter ikrafttrædelsen af Amsterdam-traktaten træffer foranstaltninger til på sit område at fravige sine forpligtelser i henhold til denne konvention
- b) hvis proceduren i artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union er indledt, og indtil Rådet træffer beslutning i den forbindelse
- c) hvis Rådet på grundlag af artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union har fastslået, at den medlemsstat, hvori asylansøgeren er statsborger, groft og vedvarende overtræder principper i artikel 6, stk. 1
- d) hvis en medlemsstat ensidigt træffer en sådan beslutning vedrørende en ansøgning fra en statsborger i en anden medlemsstat; i så fald underrettes Rådet omgående; ansøgningen behandles ud fra formodningen om, at den er åbenbart grundløs, uden at dette, uanset tilfældets art, på nogen måde berører medlemsstatens beslutningskompetence.

PROTOKOL NR. 30 OM ANVENDELSE AF NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ER BESLUTTET PÅ at fastsætte betingelserne for anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som nedfældet i artikel 3 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på mere præcist at fastlægge kriterierne for disse princippers anvendelse og sikre, at alle institutionerne overholder dem nøje og gennemfører dem konsekvent,

266

SOM ØNSKER at sikre, at beslutninger træffes så tæt som muligt på Unionens borgere,

SOM TAGER HENSYN TIL den interinstitutionelle aftale af 25. oktober 1993 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om procedurerne for gennemførelse af subsidiaritetsprincippet,

HAR BEKRÆFTET, at konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Birmingham den 16. oktober 1992 og det generelle oplæg til anvendelse af nærhedsprincippet, som Det Europæiske Råd blev enigt om i Edinburgh den 11.-12. december 1992, fortsat skal tjene som rettesnor for EU-institutionernes virke og for udviklingen af nærhedsprincippets anvendelse, og er med henblik herpå

BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. De enkelte institutioner sikrer ved udøvelsen af de beføjelser, som de er tillagt, at nærhedsprincippet overholdes. De skal også sikre, at proportionalitetsprincippet, hvorefter Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål, overholdes.
2. Ved anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet skal traktatens generelle bestemmelser og mål overholdes, herunder navnlig kravet om at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og bevare ligevægten mellem institutionerne; de principper for forholdet mellem national lovgivning og fællesskabslovgivning, som Domstolen har udviklet, berøres ikke, og der skal tages hensyn til artikel F, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, hvori det hedder, at »Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik«.
3. Nærhedsprincippet anfægter ikke de beføjelser, der er tillagt Det Europæiske Fællesskab i traktaten, som fortolket af Domstolen. Kriterierne i traktatens artikel 3 B, stk. 2, anvendes på områder, hvor Fællesskabet ikke har enekompetence. Nær-

hedsprincippet er en rettesnor for, hvorledes disse beføjelser skal udøves på fællesskabsplan. Nærhed er et dynamisk begreb, som bør anvendes i lyset af traktatens målsætninger. Det åbner mulighed for, at Fællesskabets handling inden for rammerne af dets beføjelser kan udvides, når omstændighederne kræver det, og omvendt indskrænkes eller indstilles, når den ikke længere er berettiget.

4. Ethvert forslag til fællesskabslovgivning skal begrundes med henblik på at godtgøre, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes; begrundelsen for at fastslå, at et fællesskabsmål bedre kan nås på fællesskabsplan, skal underbygges af kvalitative og om muligt kvantitative indikatorer.

5. For at en handling fra Fællesskabets side er berettiget, skal begge aspekter af nærhedsprincippet være overholdt: målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne inden for rammerne af deres nationale forfatningsmæssige system og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan.

267

Følgende retningslinjer bør følges for at undersøge, om ovennævnte betingelse er opfyldt:

- Det pågældende spørgsmål har tværnationale aspekter, som ikke på tilfredsstillende måde kan reguleres ved handling fra medlemsstaternes side
- En handling fra medlemsstaterne alene eller manglende handling fra Fællesskabets side vil være i konflikt med traktatens krav (såsom behovet for at rette op på konkurrenceforvridning, at undgå skjulte handelsrestriktioner eller at styrke den økonomiske og sociale samhørighed) eller vil på anden måde alvorligt skade medlemsstaternes interesser
- En handling på fællesskabsplan vil have klare fordele på grund af omfanget eller virkningerne heraf i sammenligning med en handling fra medlemsstaternes side.

6. Fællesskabets handling skal udformes så enkelt som muligt og være forenelig med en tilfredsstillende opfyldelse af foranstaltningens mål og behovet for effektiv håndhævelse. Fællesskabet lovgiver kun i det omfang, det er nødvendigt. Alt andet lige foretrækkes direktiver frem for forordninger, og rammedirektiver frem for detaljerede foranstaltninger. Direktiver efter traktatens artikel 189 er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som de rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

7. Med hensyn til karakteren og omfanget af Fællesskabets handling bør fællesskabsforanstaltninger give så meget spillerum til nationale beslutninger som muligt, samtidig med at foranstaltningens mål sikres, og traktatens krav opfyldes. Under overholdelse af fællesskabslovgivningen skal der drages omsorg for, at veletablerede nationale ordninger og den måde, hvorpå medlemsstaternes retssystemer er

opbygget og fungerer, respekteres. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør fællesskabsforanstaltninger under hensyn til behovet for korrekt håndhævelse give medlemsstaterne valget mellem forskellige måder, hvorpå målene for foranstaltningerne kan nås.

8. Hvis anvendelsen af nærhedsprincippet fører til, at Fællesskabet undlader at handle, er medlemsstaterne forpligtet til i deres handling at overholde de generelle bestemmelser i traktatens artikel 5 ved at træffe alle sådanne foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til traktaten, og ved at afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der vil kunne bringe virkeliggørelsen af traktatens mål i fare.

9. Kommissionen, hvis initiativret ikke berøres, bør

268

- undtagen i særligt hastende eller fortrolige tilfælde foretage omfattende konsultationer, før den foreslår lovgivning, og i givet fald offentliggøre høringsdokumenter
- begrunde sine forslags relevans i forhold til nærhedsprincippet; om fornødent skal den begrundelse, der er knyttet til et forslag, indeholde detaljerede oplysninger om dette spørgsmål. Fuldstændig eller delvis finansiering af Fællesskabets handling over fællesskabsbudgettet kræver en forklaring
- tage hensyn til behovet for, at enhver byrde af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til det mål, der skal nås
- hvert år forelægge Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af traktatens artikel 3 B. Årsrapporten sendes også til Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

10. Det Europæiske Råd tager hensyn til Kommissionens rapport, jf. punkt 9, fjerde led, i den rapport om Unionens fremskridt, som det forelægger Europa-Parlamentet i henhold til artikel D i traktaten om Den Europæiske Union.

11. Under fuld overholdelse af gældende procedurer undersøger Europa-Parlamentet og Rådet som en integrerende del af den generelle gennemgang af Kommissionens forslag, om disse er i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B. Dette gælder både Kommissionens oprindelige forslag og de ændringer, Europa-Parlamentet og Rådet påtænker at foretage i det.

12. Hvis procedurerne i traktatens artikel 189 B og 189 C finder anvendelse, underrettes Europa-Parlamentet om Rådets holdning med hensyn til anvendelsen af traktatens artikel 3 B i en begrundelse fra Rådet om, hvad der førte Rådet til at fastlægge den fælles holdning. Rådet skal over for Europa-Parlamentet anføre grundene til,

at det finder, at et kommissionsforslag eller dele heraf ikke er i overensstemmelse med traktatens artikel 5.

13. Overholdelse af nærhedsprincippet vurderes i overensstemmelse med reglerne i traktaten.

PROTOKOL NR. 31 OM MEDLEMSSTATERNES FORBINDELSER MED TREDJELANDE MED HENSYN TIL PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER medlemsstaternes behov for effektiv kontrol ved deres ydre grænser, i givet fald i samarbejde med tredjelande, I BETRAGTNING,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

270

Bestemmelserne om foranstaltninger vedrørende passage af de ydre grænser i artikel 62, nr. 2) litra a), i traktatens afsnit IV berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle eller indgå aftaler med tredjelande, så længe de overholder fællesskabsretten og andre relevante internationale aftaler.

PROTOKOL NR. 32 OM OFFENTLIG RADIO- OG TV-VIRKSOMHED I MEDLEMSSTATERNE (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme,

ER BLEVET ENIGE OM følgende fortolkende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til radio- og fjernsynsforetagender, så disse kan opfylde deres public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver.

PROTOKOL NR. 33 OM DYREBESKYTTELSE OG DYREVELFÆRD (1997)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at sikre øget dyrebесkyttelse og respekt for dyrs velfærd som førende væsener,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

272

Når Fællesskabets politikker inden for landbrug, transport, det indre marked og forskning fastlægges og gennemføres, tager Fællesskabet og medlemsstaterne fuldt hensyn til dyrs velfærd, samtidig med at de respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke.

PROTOKOL NR. 34 OM DE FINANSIELLE KONSEKVENSER AF UDLØBET AF EKSF-TRAKTATEN OG OM KUL- OG STÅLFORSKNINGSFONDEN (2001)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse en række spørgsmål i forbindelse med udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF),

SOM ØNSKER at overføre ejendomsretten til EKSF-midlerne til Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER HENSYN til ønsket om at anvende disse midler til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og det heraf følgende behov for at fastlægge en række særlige regler herom,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

1. Alle EKSF's aktiver og passiver, som de eksisterer den 23. juli 2002, overføres den 24. juli 2002 til Det Europæiske Fællesskab.

2. Nettoværdien af disse aktiver og passiver, som de fremgår af EKSF's balance pr. 23. juli 2002, der vil kunne blive op- eller nedskrevet, herunder som følge af afviklingstransaktionerne, skal betragtes som aktiver bestemt til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og benævnes "EKSF under afvikling". Når afviklingen er afsluttet, benævnes de "Kul- og Stålforskningsfondens aktiver".

3. Provenuet af disse aktiver, som benævnes "Kul- og Stålforskningsfonden", skal udelukkende anvendes til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien og uden for rammeprogrammet for forskning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol og i retsakter vedtaget på grundlag heraf.

Artikel 2

Rådet, der træffer afgørelse med enstemighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager alle de nødvendige bestemmelser for gennemførelsen af denne protokol, herunder de væsentligste principper og egnede beslutningsprocedurer, navnlig med henblik på vedtagelse af flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af Kul- og Stålforskningsfondens aktiver samt tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram.

Artikel 3

Medmindre andet er fastsat i denne protokol og i retsakter vedtaget på grundlag heraf, finder bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse.

Artikel 4

Denne protokol finder anvendelse fra den 24. juli 2002.

PROTOKOL NR. 35 VEDRØRENDE ARTIKEL 67 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (2001)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

ENESTE ARTIKEL

Fra den 1. maj 2004 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

E. PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

PROTOKOL NR. 36 VEDRØRENDE DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER (1965)

276

(gengives ikke)

PROTOKOL KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

PROTOKOL VEDRØRENDE ARTIKEL 67 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

277

Eneste artikel

Fra den 1. maj 2004 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ERKLÆRINGER VEDTAGET AF KONFERENCEN (2001)

1. ERKLÆRING OM DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

I overensstemmelse med de tekster vedrørende den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (formandskabets rapport og bilagene hertil), der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Nice, er det Den Europæiske Unions mål, at denne hurtigt bliver operationel. Det Europæiske Råd vil på grundlag af de gældende bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union træffe afgørelse med henblik herpå så hurtigt som muligt i 2001 og senest på Det Europæiske Råds møde i Laeken/Bruxelles. Det er således ikke en betingelse herfor, at Nice-traktaten er trådt i kraft.

278

2. ERKLÆRING OM ARTIKEL 31, STK. 2, I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

Konferencen minder om,

- at beslutningen om at oprette en enhed bestående af nationale offentlige anklagere, retsmedsmænd eller polititjenestemænd med tilsvarende kompetence, der udstationeres af hver enkelt medlemsstat (Eurojust), som skal have til opgave at lette en passende koordinering mellem nationale retsforfølgende myndigheder og støtte efterforskningen i kriminalsager vedrørende organiseret kriminalitet, indgik i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999;
- at det europæiske retlige netværk blev oprettet ved fælles aktion 98/428/RIA vedtaget af Rådet den 29. juni 1998 (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

3. ERKLÆRING OM ARTIKEL 10 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

INTERINSTITUTIONELLE AFTALER

Konferencen minder om, at pligten til loyalt samarbejde, som følger af artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og som gælder i forholdet mellem medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner, ligeledes gælder i forholdet mellem Fællesskabets institutioner indbyrdes. For så vidt angår forholdet mellem institutionerne kan Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgå interinstitutionelle aftaler, hvis det som led i opfyldelsen af denne pligt til loyalt samarbejde viser sig nødvendigt at lette anvendelsen af bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Disse aftaler må hverken ændre eller

udbygge traktatens bestemmelser og må kun indgås med disse tre institutioners samtykke.

4. ERKLÆRING OM ARTIKEL 21, STK. 3, I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

SVAR INDEN FOR EN RIMELIG FRIST PÅ SKRIFTLIGE HENVENDELSER TIL UNIONENS INSTITUTIONER OG ORGANER

Konferencen opfordrer de institutioner og organer, der er nævnt i artikel 21, stk. 3, eller artikel 7, til at sørge for, at det svar, der skal gives på enhver skriftlig henvendelse fra en unionsborger, tilsendes denne inden for en rimelig frist.

5. ERKLÆRING OM ARTIKEL 67 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

De høje kontraherende parter giver deres tilslutning til, at Rådet i den afgørelse, det skal træffe i henhold til artikel 67, stk. 2, andet led,

- beslutter fra den 1. maj 2004 at træffe afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 62, nr. 3, og artikel 63, nr. 3, litra b),
- beslutter at træffe afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251, når det vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 62, nr. 2, litra a), fra den dato, hvor der er opnået enighed om anvendelsesområdet for foranstaltningerne vedrørende personers passage af Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser.

Rådet bestræber sig i øvrigt på at lade fremgangsmåden i artikel 251 gælde for de andre områder, der er omfattet af afsnit IV, eller for nogle af dem fra 1. maj 2004 eller snarest muligt efter denne dato.

6. ERKLÆRING OM ARTIKEL 100 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen minder om, at afgørelser om finansiel støtte som omhandlet i traktatens artikel 100, der er forenelige med "no bail out-klausulen" i artikel 103, skal være i overensstemmelse med de finansielle overslag for 2000-2006 og især med punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren samt med tilsvarende bestemmelser i de fremtidige interinstitutionelle aftaler og finansielle overslag.

7. ERKLÆRING OM ARTIKEL 111 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen er enig om, at procedurerne bør være sådanne, at de muliggør fuld inddragelse af alle medlemsstaterne i euroområdet i hver fase af udarbejdelsen af Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union.

8. ERKLÆRING OM ARTIKEL 137 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen er enig om, at alle udgifter afholdt i henhold til artikel 137 falder ind under udgiftsområde 3 i de finansielle overslag.

9. ERKLÆRING OM ARTIKEL 175 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

De høje kontraherende parter er fast besluttet på at påse, at Den Europæiske Union kommer til at spille en ledende rolle med henblik på at fremme miljøbeskyttelsen i Unionen og i internationalt sammenhæng at forfølge samme mål på globalt plan. Alle de muligheder, som traktaten giver, bør udnyttes fuldt ud for at forfølge dette mål, herunder også anvendelse af markedsorienterede incitament og instrumenter, der fremmer en bæredygtig udvikling.

10. ERKLÆRING OM ARTIKEL 181 A I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen bekræfter med forbehold af de øvrige bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at betalingsbalancestøtte til tredjelande ikke hører under anvendelsesområdet for artikel 181 A.

11. ERKLÆRING OM ARTIKEL 191 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen minder om, at bestemmelserne i artikel 191 ikke medfører overførsel af kompetence til Det Europæiske Fællesskab og ikke berører anvendelsen af de relevante nationale forfatningsmæssige bestemmelser.

Finansieringen af politiske partier på europæisk plan over De Europæiske Fællesskabers budget kan ikke anvendes til direkte eller indirekte finansiering af politiske partier på nationalt plan.

Bestemmelserne om finansiering af politiske partier anvendes på samme grundlag for alle de politiske retninger, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet.

12. ERKLÆRING OM ARTIKEL 225 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen opfordrer Domstolen og Kommissionen til snarest at foretage en generel gennemgang af fordelingen af beføjelserne mellem Domstolen og Retten i Første Instans, især hvad angår direkte klageadgang, og til at forelægge passende forslag, så disse kan behandles af de kompetente instanser, så snart Nice-traktaten er trådt i kraft.

13. ERKLÆRING OM ARTIKEL 225, STK. 2 OG 3, I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen finder, at de væsentligste bestemmelser vedrørende den procedure for fornyet prøvelse, der er omhandlet i artikel 225, stk. 2 og stk. 3, bør defineres i Domstolens statut.

Disse bestemmelser bør navnlig præcisere:

- parternes rolle i en sag indbragt for Domstolen med henblik på at sikre beskyttelse af deres rettigheder,
- virkningen af proceduren for fornyet prøvelse for eksigibiliteten af den afgørelse, som Retten i Første Instans har truffet
- virkningen af Domstolens afgørelse for tvisten mellem parterne.

14. ERKLÆRING OM ARTIKEL 225, STK. 2 OG 3, I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen finder, at Rådet, når det vedtager de bestemmelser i statuten, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 225, stk. 2 og stk. 3, bør indføre en procedure, der sikrer, at der foretages en evaluering af den konkrete gennemførelse heraf senest tre år efter, at bestemmelserne i Nice-traktaten er trådt i kraft.

15. ERKLÆRING OM ARTIKEL 225, STK. 3, I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen finder, at i de undtagelsestilfælde, hvor Domstolen beslutter at foretage fornyet prøvelse af en afgørelse truffet af Retten i Første Instans om et præjudicielt spørgsmål, bør den træffe afgørelse efter en hasteprocedure.

16. ERKLÆRING OM ARTIKEL 225 A I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen anmoder Domstolen og Kommissionen om snarest at udarbejde et udkast til afgørelse om oprettelse af en særlig retsinstans med kompetence til at træffe afgørelse som første instans i tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte.

17. ERKLÆRING OM ARTIKEL 229 A I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Konferencen finder, at artikel 229 A ikke foregriber valget af den domstolsordning, der vil kunne indføres til behandling af retstvister vedrørende anvendelsen af retsakter vedtaget på grundlag af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvorved der indføres fællesskabsretlige industrielle ejendomsrettigheder.

18. ERKLÆRING OM REVISIONSRETEN

Konferencen anmoder Revisionsretten og de nationale kontrolinstitutioner om at forbedre rammerne og betingelserne for deres samarbejde, dog således at de oprettholder deres respektive autonomi. Revisionsrettens formand kan med henblik herpå nedsætte et kontaktudvalg med formændene for de nationale kontrolinstitutioner.

282

19. ERKLÆRING OM ARTIKEL 10.6 I STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE SYSTEM AF CENTRALBANKER OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

Konferencen forventer, at en henstilling som omhandlet i artikel 10.6 i statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank forelægges snarest.

20. ERKLÆRING OM UDVIDELSEN AF DEN EUROPÆISKE UNION

Den fælles holdning, som medlemsstaterne vil indtage under tiltrædelseskonferencerne for så vidt angår fordelingen af pladserne i Europa-Parlamentet, stemmewægtningen i Rådet, sammensætningen af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og sammensætningen af Regionsudvalget, vil være i overensstemmelse med følgende oversigter for en Union med 27 medlemsstater:

1. EUROPA-PARLAMENTET

Medlemsstaternes pladser i EP

Tyskland	99
Det Forenede Kongerige (UK)	72
Frankrig	72
Italien	72
Spanien	50
Polen	50
Rumænien	33
Den Tjekkiske Republik	20
Nederlandene	25
Belgien	22
Ungarn	20

Portugal	22
Sverige	18
Bulgarien	17
Østrig	17
Slovakiet	13
Danmark	13
Finland	13
Litauen	12
Letland	8
Slovenien	7
Estland	6
Grækenland	22
Irland	12
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	732

2. STEMMEVÆGTNINGEN I RÅDET

Tyskland	29
Det Forenede Kongerige (UK)	29
Frankrig	29
Italien	29
Spanien	27
Polen	27
Rumænien	14
Nederlandene	13
Den Tjekkiske Republik	12
Belgien	12
Grækenland	12
Ungarn	12
Portugal	12
Sverige	10
Bulgarien	10
Østrig	10
Slovakiet	7
Danmark	7
Finland	7
Irland	7
Litauen	7
Letland	4

Slovenien	4
Estland	4
Cypern	4
Luxembourg	4
Malta	3
I alt	345

Rådets afgørelser træffes med mindst 258 stemmer afgivet af et flertal af medlemmerne, der stemmer for, når afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen.

284

I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 258 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.

Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62% af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.

3. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Medlemsstaternes medlemmer af ØSU

Tyskland	24
Det Forenede Kongerige (UK)	24
Frankrig	24
Italien	24
Spanien	21
Polen	21
Rumænien	15
Nederlandene	12
Den Tjekkiske Republik	12
Belgien	12
Grækenland	12
Ungarn	12
Portugal	12
Sverige	12
Bulgarien	12
Østrig	10
Slovakiet	9
Danmark	9
Finland	9
Irland	9

Litauen	9
Letland	7
Slovenien	7
Estland	7
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	344

4. REGIONSUDVALGET

Medlemsstaternes medlemmer af Regionsudvalget

285

Tyskland	24
Det Forenede Kongerige (UK)	24
Frankrig	24
Italien	24
Spanien	21
Polen	21
Rumænien	15
Nederlandene	12
Den Tjekkiske Republik	12
Belgien	12
Grækenland	12
Ungarn	12
Portugal	12
Sverige	12
Bulgarien	12
Østrig	10
Slovakiet	9
Danmark	9
Finland	9
Irland	9
Litauen	9
Letland	7
Slovenien	7
Estland	7
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	344

21. ERKLÆRING OM TÆRSKLEN FOR KVALIFICERET FLERTAL OG STEMMEANTALLET I DET BLOKERENDE MINDRETAL I EN UDVIDET UNION

For så vidt alle de kandidatlande, der er opført på listen i erklæringen vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union, endnu ikke er blevet medlem af Unionen, når de nye stemmevægte træder i kraft (den 1. januar 2005), hæves tærsklen for kvalificerede flertal, efterhånden som landene bliver medlem, fra en procentsats, der er lavere end den nuværende, til højst 73,4%. Når alle ovennævnte kandidatlande er blevet medlem, hæves det blokerende mindretal i Unionen, der således omfatter 27 lande, til 91 stemmer, og der foretages en automatisk konsekvenstilpasning af tærsklen for det kvalificeret flertal, der følger af tabellen i erklæringen vedrørende udvidelsen.

286

22. ERKLÆRING OM STEDET FOR DET EUROPÆISKE RÅDS MØDER

Fra 2002 afholdes et møde i Det Europæiske Råd under hvert formandskab i Bruxelles. Når Den Europæiske Union har 18 medlemmer, finder alle Det Europæiske Råds møder sted i Bruxelles.

23. ERKLÆRING OM UNIONENS FREMTID

1. Der er blevet besluttet vigtige reformer i Nice. Konferencen glæder sig over den vellykkede afslutning på konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en hurtig ratifikation af Nice-traktaten.

2. Konferencen er enig om, at afslutningen på konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer baner vej for udvidelsen af Den Europæiske Union, og understreger, at Unionen med ratifikationen af Nice-traktaten vil have fuldført de institutionelle ændringer, der er nødvendige for nye medlemsstaters tiltrædelse.

3. Efter at have banet vej for udvidelsen opfordrer konferencen til en bredere og mere dybtgående debat om Den Europæiske Unions fremtidige udvikling. Det svenske og det belgiske formandskab vil i 2001 i samarbejde med Kommissionen og med deltagelse af Europa-Parlamentet tilskynde til en bred debat med inddragelse af alle involverede parter: repræsentanter for de nationale parlamenter og for den offentlige mening som helhed, dvs. politiske og økonomiske kredse og universitetskredse, repræsentanter for civilsamfundet osv. Kandidatlandene vil blive inddraget i denne proces på en måde, der skal fastsættes nærmere.

4. På grundlag af en rapport til mødet i juni 2001 i Göteborg vil Det Europæiske Råd på mødet i december 2001 i Laeken/Bruxelles vedtage en erklæring, der skal indeholde passende initiativer til fortsættelse af denne proces.

5. Under processen bør bl.a. følgende spørgsmål tages op:

- mulighederne for at fastlægge og overvåge en mere præcis afgrænsning af kompetencefordelingen mellem Den Europæiske Union og medlemsstaterne, der tager hensyn til subsidiaritetsprincippet
- status for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln blev proklameret i Nice
- en forenkling af traktaterne med henblik på at gøre dem klarere og lettere at forstå uden at ændre deres indhold
- de nationale parlamenters rolle i den europæiske arkitektur.

6. Konferencen tager ovennævnte spørgsmål op ud fra en erkendelse af, at der er behov for at forbedre og overvåge Unionens og dens institutioners demokratiske legitimitet og åbenhed med henblik på at bringe dem tættere på borgerne i medlemsstaterne.

7. Konferencen er enig om, at der efter disse indledende skridt skal indkaldes til en ny konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i 2004 for at behandle ovennævnte spørgsmål med henblik på at fortage de hermed forbundne traktatændringer.

8. Konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer må ikke udgøre nogen form for hindring eller forudsætning for udvidelsesprocessen. Endvidere vil de kandidatlande, der har afsluttet tiltrædelsesforhandlingerne med Unionen, blive indbudt til at deltage i konferencen. De kandidatlande, der ikke har afsluttet forhandlingerne om deres tiltrædelse, vil blive indbudt som observatører.

24. ERKLÆRING OM ARTIKEL 2 I PROTOKOLLEN OM DE FINANSIELLE KONSEKVENSER AF UDLØBET AF EKSF-TRAKTATEN OG OM KUL- OG STÅLFORSKNINGSFONDEN

Konferencen opfordrer Rådet til i medfør af protokollens artikel 2 at sørge for, at det statistiske system for EKSF efter EKSF-traktatens udløb videreføres indtil den 31. december 2002, og til at anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag.

ERKLÆRINGER SOM KONFERENCEN HAR NOTERET SIG (2003)

1. ERKLÆRING FRA LUXEMBOURG

Uden at det berører afgørelsen af 8. april 1965 samt de heri fastsatte bestemmelser og muligheder for så vidt angår hjemstedet for fremtidige institutioner, organer og tjenester, forpligter den luxembourgske regering sig til ikke at gøre krav på hjemstedet for appelkamrene under Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker og design), der fortsat er placeret i Alicante, heller ikke hvis disse appelkamre bliver særlige retsinstanser som defineret i artikel 220 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

288

2. ERKLÆRING FRA GRÆKENLAND, SPANIEN OG PORTUGAL OM ARTIKEL 161 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Grækenlands, Spaniens og Portugals accept af overgangen til kvalificeret flertal i artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er givet ud fra den forudsætning, at ordet "flerårige" i stk. 3 betyder, at de finansielle overslag, der gælder fra 1. januar 2007, og den hertil knyttede interinstitutionelle aftale får en varighed, der er identisk med den, som gælder for nuværende finansielle overslag.

3. ERKLÆRING FRA DANMARK, TYSKLAND, NEDERLANDENE OG ØSTRIG OM ARTIKEL 161 I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Med hensyn til erklæringen fra Grækenland, Spanien og Portugal om artikel 161 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab erklærer Danmark, Tyskland, Nederlandene og Østrig, at denne erklæring ikke har præjudicerende virkning for Europa-Kommissionen, navnlig ikke for så vidt angår dennes initiativret.

SLUTAKT TIL TRAKTATEN OM TILTRÆDELSE AF DEN EUROPÆISKE UNION (2003)

- Oversigt over protokoller og erklæringer

Protokol nr. 1	Ændringer i vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank
Protokol nr. 2	Strukturomlægning af den tjekkiske stålindustri
Protokol nr. 3	De områder i Cypren, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed
Protokol nr. 4	Ignalina-kernekraftværket i Litauen
Protokol nr. 5	Persontransit ad landvejen mellem Kaliningrad-regionen og andre dele af Den Russiske Føderation

Protokol nr. 6	Erhvervelse af fritidsboliger i Malta
Protokol nr. 7	Abort i Malta
Protokol nr. 8	Strukturomlægning af den polske stålindustri
Protokol nr. 9	Enhed 1 og enhed 2 af Bohunice V1-kernekræftværket i Slovakiet
Protokol nr. 10	Cypern

ERKLÆRINGER VEDTAGET AF DE BEFULDMÆGTIGEDE (2003)

1. Fælles erklæring: Ét Europa

Det er i dag et stort øjeblik for Europa. Vi har i dag afsluttet tiltrædelsesforhandlingerne mellem Den Europæiske Union og Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Ungarn. 75 millioner mennesker vil blive budt velkommen som nye borgere i Den Europæiske Union.

Vi - de nuværende og tiltrædende medlemmer - erklærer vor fulde støtte til den vedvarende, inklusive og irreversible udvidelsesproces. Tiltrædelsesforhandlingerne med Bulgarien og Rumænien vil fortsætte på grundlag af de samme principper som dem, der har været gældende for forhandlingerne indtil nu. De resultater, der allerede er opnået i disse forhandlinger, vil ikke blive draget i tvivl. Afhængigt af de videre fremskridt i opfyldelsen af medlemsskabskriterierne er målet at byde Bulgarien og Rumænien velkommen som nye medlemmer af Den Europæiske Union i 2007. Vi udtrykker også vores tilfredshed med de vigtige beslutninger, der er truffet i dag med hensyn til de næste skridt i Tyrkiets kandidatur til medlemskab af den Europæiske Union.

Det er vores fælles ønske at gøre Europa til et kontinent med demokrati, frihed, fred og fremskridt. EU vil fortsat være fast besluttet på at undgå nye skillelinjer i Europa og fremme stabilitet og velstand inden for og uden for EU's nye grænser. Vi glæder os til at samarbejde i vore fælles bestræbelser på at nå disse mål.

2. Fælles erklæring om Domstolen for De Europæiske Fællesskaber

ANDRE ERKLÆRINGER (2003)

FÆLLES ERKLÆRINGER: DE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER/ ESTLAND

3. Fælles erklæring om jagt på brune bjørne i Estland

FÆLLES ERKLÆRINGER: FORSKELLIGE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER/FORSKELLIGE NYE MEDLEMSSTATER

4. Fælles erklæring fra Den Tjekkiske Republik og Republikken Østrig om deres bilaterale aftale om kernekraftværket i Temelin

FÆLLES ERKLÆRINGER FRA DE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER

291

5. Erklæring om landdistriktudvikling
6. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Den Tjekkiske Republik
7. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Estland
8. Erklæring om olieskifer, det indre marked for elektricitet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (elektricitetsdirektivet): Estland
9. Erklæring om estisk og litauisk fiskeri i Svalbard-zonen
10. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Letland
11. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Litauen
12. Erklæring om persontransit ad landvejen mellem Kaliningrad-regionen og andre dele af Den Russiske Føderation
13. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Ungarn
14. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Malta
15. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Polen
16. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Slovenien
17. Erklæring om udvikling af det transeuropæiske net i Slovenien
18. Erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Slovakiet

FÆLLES ERKLÆRINGER FRA FORSKELLIGE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER

19. Fælles erklæring fra Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om arbejdskraftens frie bevægelighed: Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Slovenien og Slovakiet
20. Fælles erklæring fra Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om kontrollen med den nukleare sikkerhed

GENEREL FÆLLES ERKLÆRING FRA DE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER

21. Generel fælles erklæring

FÆLLES ERKLÆRINGER FRA FORSKELLIGE NYE MEDLEMSSTATER

- 22. Fælles erklæringer fra Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Litauen, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik om artikel 38 i tiltrædelsesakten
- 23. Fælles erklæring fra Republikken Ungarn og Republikken Slovenien om bilag X, kapitel 7, punkt 1, litra a), nr. ii), og bilag XIII, kapitel 6, punkt 1, litra a), nr. i), i tiltrædelsesakten

ERKLÆRINGER FRA DEN TJEKKISKE REPUBLIK

- 24. Erklæring fra Den Tjekkiske Republik om transportpolitik
- 25. Erklæring fra Den Tjekkiske Republik om arbejdstagere
- 26. Erklæring fra Den Tjekkiske Republik om artikel 35 i EU-traktaten

ERKLÆRINGER FRA REPUBLIKKEN ESTLAND

- 27. Erklæring fra Republikken Estland om stål
- 28. Erklæring fra Republikken Estland om fiskeri
- 29. Erklæring fra Republikken Estland om Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC)
- 30. Erklæring fra Republikken Estland om fødevarerikkerhed

ERKLÆRINGER FRA REPUBLIKKEN LETLAND

- 31. Erklæring fra Republikken Letland om stemmевægtningen i Rådet
- 32. Erklæring fra Republikken Letland om fiskeri
- 33. Erklæring fra Republikken Letland ad artikel 142a i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker

ERKLÆRING FRA REPUBLIKKEN LITAUEN

- 34. Erklæring fra Republikken Litauen om litauisk fiskeri i det regulerede område under Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC)

ERKLÆRINGER FRA REPUBLIKKEN MALTA

- 35. Erklæring fra Republikken Malta om neutralitet
- 36. Erklæring fra Republikken Malta om øen Gozo
- 37. Erklæring fra Republikken Malta om opretholdelse af nulsatsen for moms

ERKLÆRINGER FRA REPUBLIKKEN POLEN

- 38. Erklæring fra Republikken Polen om konkurrenceevnen for den polske produktion af visse frugtarter
- 39. Erklæring fra Republikken Polens regering om den offentlige sædelighed
- 40. Erklæring fra Republikken Polens regering om fortolkning af afvigelse fra kravene i direktiv 2001/82/EF og direktiv 2001/83/EF

ERKLÆRINGER FRA REPUBLIKKEN SLOVENIEN

- 41. Erklæring fra Republikken Slovenien om den fremtidige regionale inddeling af Republikken Slovenien
- 42. Erklæring fra Republikken Slovenien om den i Slovenien naturligt hjemmehørende biart *Apis mellifera Carnica* (kranjska cebela)

ERKLÆRINGER FRA KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

293

- 43. Erklæring fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om den generelle økonomiske beskyttelsesklausul, beskyttelsesklausulen vedrørende det indre marked og beskyttelsesklausulen vedrørende retlige og indre anliggender
- 44. Erklæring fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om konklusionerne fra tiltrædelseskonferencen med Letland

ERKLÆRINGER (2005)

A. ERKLÆRINGER FRA DE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER:

1. Fælles erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Bulgarien
2. Fælles erklæring om bælgsæd: Bulgarien
3. Fælles erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed: Bulgarien
4. Fælles erklæring om udvikling af landdistrikterne: Bulgarien og Rumænien

B. FÆLLES ERKLÆRING FRA DE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER OG KOMMISSIONEN

5. Fælles erklæring om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesforberedelser

C. FÆLLES ERKLÆRING FRA FORSKELLIGE NUVÆRENDE MEDLEMSSTATER

6. Fælles erklæring fra Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig om arbejdskraftens frie bevægelighed: Bulgarien og Rumænien

D. FÆLLES ERKLÆRING FRA REPUBLIKKEN BULGARIEN

7. Erklæring fra Republikken Bulgarien om brug af det kyrilliske alfabet i Den Europæiske Union